

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 9 lutego 2017 r.

Poz. 628

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.24.2017 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 1 lutego 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm./ stwierdzam nieważność uchwały Nr XXX/165/16 Rady Gminy Iłowo-Osada z dnia 28 grudnia 2016 r. w sprawie zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Gminie Iłowo-Osada w części: w odniesieniu do załącznika graficznego nr 13 - w części dotyczącej terenu oznaczonego symbolem 1MN, w odniesieniu do załącznika graficznego nr 14 - w części terenu oznaczonego symbolem 1KD-L i fragmentu innej drogi nieoznaczonej symbolem w planie, w zakresie w jakim wykraczają one poza granice określone odpowiednio na załączniku graficznym nr 6 i 1 do uchwały Nr XXXVI/235/2014 Rady Gminy Iłowo-Osada z dnia 28 marca 2014 r. „w sprawie przystąpienia do zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Iłowo-Osada” oraz §5 ust. 1 pkt 6, §10 ust. 3 pkt 7 lit. c) - w części - „Dopuszcza się zmniejszenie strefy w uzgodnieniu z Zarządcą sieci.”, §10 ust. 3 pkt 8 lit. d), §10 ust. 3 pkt 8 lit. e) uchwały.

UZASADNIENIE:

Uchwałą Nr XXX/165/16 Rada Gminy Iłowo - Osada zmieniła miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego w Gminie Iłowo-Osada.

Z analizy ww. uchwały, przekazanej do oceny wraz z załącznikami i przedłożonej dokumentacji prac planistycznych wynika, iż obszar opracowania uchwalonego planu miejscowego, oznaczony na załączniku graficznym nr 13 (część terenu oznaczonego symbolem 1MN) oraz na załączniku graficznym nr 14 (część terenu oznaczonego symbolem 1KD-L i fragment innej drogi nieoznaczonej symbolem w planie), wykracza poza granice określone odpowiednio na załączniku graficznym nr 6 i 1 do uchwały Nr XXXVI/235/2014 Rady Gminy Iłowo-Osada z dnia 28 marca 2014 r. „w sprawie przystąpienia do zmiany Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Iłowo-Osada”.

Powyższe oznacza, iż w przedmiotowej sprawie, doszło do istotnego naruszenia art. 15 ust. 1, w związku z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 ze zm.).

Zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z późn. zmianami) w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego. Integralną częścią tej uchwały jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu. Zgodnie zaś z art. 15 ust. 1 tej ustawy wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z ustaleniami studium oraz z przepisami odrębnymi odnoszącymi się do obszaru objętego planem. Z przytoczonych wyżej regulacji wynika, że projekt planu przygotowywany przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, który następnie poddawany jest procedurze uchwalenia przez radę, obejmuje tylko i wyłącznie obszar, w stosunku do którego wcześniej, na podstawie art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu

zagospodarowania przestrzennego. Wykroczenie zaś poza granice planu, określone w uchwale o przystąpieniu do sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego, stanowi naruszenie zasad sporządzania planu.

Ponadto przedmiotowa uchwała zawiera następujące uregulowania, które stanowią powtórzenia i modyfikacje zapisów aktów wyższego rzędu oraz normy o charakterze otwartym:

W §5 ust. 1 pkt 6 kwestionowanej uchwały, zawarto postanowienie - „Ograniczenie likwidacji istniejących zalesień i zadrzewień do rozmiarów niezbędnych dla realizacji przedsięwzięcia, realizacji inwestycji celu publicznego, urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji oraz w przypadku zagrożenia ludzi i mienia.” Ustalenie powyższe narusza przepisy wyższego rzędu m.in. art. 7 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. 2015, poz. 909 ze zm.) i ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2016, poz. 2134 ze zm.), gdyż dopuszcza usunięcie zalesień i zadrzewień bez jakiegokolwiek zgody, w tym braku zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Z kolei §10 ust. 3 pkt 7 lit. c) uchwały, o której mowa na wstępie - w części - „Dopuszcza się zmniejszenie strefy w uzgodnieniu z Zarządcą sieci.” - przyjmuje formę normy otwartej, gdyż określa warunki, które są zależne od wystąpienia zdarzeń przyszłych.

Tymczasem plan miejscowy, będąc aktem prawa miejscowego ma zawierać normy określające konkretne przeznaczenie każdego odcinka terenu objętego daną regulacją bez podawania warunków, a także bez uzależniania tego przeznaczenia lub jego realizacji od jakichkolwiek zdarzeń przyszłych lub niepewnych. Tego rodzaju warunki lub zastrzeżenia mogą się znajdować wyłącznie w przepisach odrębnych, które z woli ustawodawcy kształtują zagospodarowanie terenu łącznie z planami miejscowymi. Powyższa zasada rozciąga się odpowiednio na szczegółowe rozwiązania zawierane w planach zagospodarowania przestrzennego. Opiniowana uchwała w zakwestionowanym postanowieniu łamie tę zasadę wprowadzając przepis otwarty, uzależniający sposób zagospodarowania terenów od późniejszych opinii uzgodnień, zgód, warunków itp. różnych podmiotów biorących udział w procesie realizacyjnym, inwestycyjnym. (wyrok WSA w Krakowie z dnia 14 września 2007 r. sygn. II SA/Kr 559/07, na wyrok WSA w Krakowie sygn. II SA/Kr 1148/07 oraz WSA z dnia 16 listopada 2009 r. sygn. IISA/GI 522/09.).

Ponadto w §10 ust. 3 pkt 7 lit. c) uchwały Rada wkracza w kwestie, na które decydujący wpływ mają obowiązujące przepisy tj. rozporządzenie Ministra Środowiska z 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. nr 192, poz. 1883). To określone w nim wskaźniki, decydują bowiem o odległości wskazanych w nim terenów - od sieci elektro-energetycznej.

W §10 ust. 3 pkt 8 lit. d) ww. uchwały, Rada Gminy przyjęła, iż „wszystkie występujące kolizje z istniejącą siecią TP S.A. należy przebudować, lub dostosować do nowych warunków zabudowy, przestrzegając obowiązujących norm” - należy zauważyć, iż wskazany w nim podmiot tj. TP S.A. już nie istnieje i w związku z tym postanowienie to jest bezprzedmiotowe oraz wykracza poza władztwo planistyczne.

Ponadto w § 10 ust. 3 pkt 8 lit. e) uchwały, który stanowi, iż „w granicach terenów U, R ustala się możliwość lokalizacji stacji przekaźnikowych telefonii bezprzewodowej” - zawarto powtórzenie i modyfikację aktu wyższego rzędu tj. ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. 2016, poz. 1537 ze zm.). Ustawa powyższa w art. 46 ust. 2, określa bowiem sposób lokalizacji infrastruktury telekomunikacyjnej.

Należy zauważyć, iż powtórzenie regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (w oparciu o wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 21 września 2011 r. sygn. II SA/Wr 479/11 oraz wyrok NSA z dnia 14 października 1999 r. sygn. II SA/Wr 1179/98).

W tym stanie rzeczy postanowiono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki